

Osamělý kůň na šachovnici tiše stojí,
kolem rozsvícený lampy
a všude plno cukroví.
Střelci už odešli a královna taky,
věž se směje z pozadí.
A kůň běží a nemyslí,
je na šedé parketě,
ohlávka mu nesluší.

A kůň ví, že jde na smrt,
ten kůň ví, ale nic netuší.
Honí ho střelci, kůň utíká
na bojišti.
Kůň utíká po strništi,
běží šedým klestím
a jeho oči září štěstím.

Jsem svobodnej kůň,
mám právo na život,
proháním se loukou,
modrá obloha svítí
a roste luční kvítí
a já jsem šťastnej.
Jsem šťastnej za ty dary.
Ta příroda! Matka všemocná!

Osamělý trabant na křižovatce tiše stojí.